

Çocuk ve Deniz İguanası

Ebru Mina TOMURCUK

Çocuk ve Deniz İguanası

Ebru Mina TOMURCUK

Denizin ortasındaki güneşli bir adada, Leo adında bir çocuk küçük bir köyde yaşıyordu. Sıcak buğday teni, dağınık koyu kahverengi saçları ve meraklı, iri kahverengi gözleri vardı. Burnunun üzerine minik yıldızlar gibi çiller serpilmişti. Leo her gün yanında küçük bir defter taşır, cebine bir kurşun kalem sokardı; keşfe çıkmaya hazırdı.

Leo kayalık kıyıda dolaşmayı çok severdi. Yengeçlerin telaşla koşuşturmasını, deniz kuşlarının dalışını izlerdi. Ama bir canlı onu hepsinden çok şaşırtıyordu. Koyu renkli, dikenli bir kertenkeleydi, ama denizde yüzüyordu. Leo onun dalgalara dalıp gözden kaybolduğunu görmüştü. "Bir kertenkele nasıl yüzebilir?" diye merak ediyordu.

Ada özel bir yerdi. Tepelerde dev kaplumbağalar dolaşır, koyda rengârenk balıklar süzülürdü. Ama en tuhafı deniz iguanasıydı. Ejderhaya benzeyen küt bir burnu ve sırtı boyunca dikenlerden bir tepeliği vardı. Koyu pullarının üzerinde soluk kırmızı ve yeşil lekeler vardı. Leo onun sırrını öğrenmek istiyordu.

Bir sabah Leo, siyah bir kayanın üzerinde dinlenen büyük bir deniz iguanası gördü. Burnundan kuyruğuna kadar yaklaşık bir metre uzunluğundaydı. Kehribar rengi gözleri sakin ve sabırlıydı. Leo çömelip kıpırdamadan durdu. Defterini çıkardı. İguana gözlerini kırptı ama kımıldamadı. "Merhaba," diye fısıldadı Leo. "Sana zarar vermeyeceğim."

İguana başını suya doğru çevirdi. Sonra güçlü pençeleriyle yavaşça iterek kayadan kayıp denize girdi. Leo şaşkınlıkla nefesini tuttu. Sürüngen, uzun kuyruğunun güçlü vuruşlarıyla yüzüyordu. Dikenli tepeliği suyu küçük bir ejderha gibi yarıyordu. Leo, onun giderek daha derine dalışını hayranlıkla izledi.

Suyun altında deniz iguanası kayalardan yosun kemiriyordu. Küt burnuyla yeşil yiyeceği kazıyordu. Leo gözlerine inanamıyordu. Yosun yiyen bir kertenkele! İguana uzun süre su altında kaldı, sonra yüzerek yüzeye çıktı. Kayaya tırmandı ve tuzlu suyu burnundan fışkırttı. Leo kıkırdadı. "Sürprizlerle dolusun!"

Leo defterine yazdı: "Deniz iguanası yüzer ve yosun yer." Ama neden? Ada hakkında her şeyi bilen dedesine sordu. "Uzun zaman önce iguanalar karada yaşırdı," dedi dedesi. "Bazıları denizde yiyecek buldu. Yıllar boyunca vücutları değişti. Buna uyum denir. Evrimin, hayvanların yuvalarına uyum sağlamasına yardım etme yoludur."

Leo başını salladı. "Yani iguananın yüzme becerisi bir uyum mu?" "Aynen," dedi dedesi. "Güçlü kuyruğu, pençeleri, nefesini tutabilmesi—hepsi evrimle şekillendi. İguana ekosisteminde yaşar, ekosistem de onda yaşar." Leo'nun gözleri kocaman açıldı. Herkese anlatmak istiyordu. Ada ve hayvanları hakkında bir sunum yapmaya karar verdi.

Leo sonraki günleri keşfederek ve çizim yaparak geçirdi. Deniz iguanasını su altında dalarken çizdi. Dev kaplumbağaları ve rengârenk balıkları çizdi. Her hayvanın ada ekosistemine nasıl uyduğunu yazdı. İguanalar yosun yer, balıklar denizi temizler, kuşlar da balıkları yer. Her şey birbirine bağlıdır. Leo'nun defteri resimler ve sözcüklerle doldu.

Sunumunu ailesinin önünde prova etti. "Deniz iguanası denizde yüzen bir sürüngendir," dedi. "Su altında yosun kemirir. Bu bir uyumdur—evrimle şekillenmiş özel bir beceri. Evrim, sıra dışı ve harika uyumlar üretir!" Küçük kız kardeşi alkışladı. Annesi gülümsedi. "Çok şey öğrenmişsin, Leo."

Sunum günü Leo sınıfının önünde durdu. Kalbi hızlı çarpıyordu. Yüzen iguana çizimini kaldırdı. "Balık gibi dalan bir kertenkele hayal edin," diye başladı. Diğer çocuklar öne doğru eğildi. Leo onlara dikenli tepelikten, güçlü pençelerden ve tuzlu hapsiriktan bahsetti. Güldüler ve sorular sordular. Leo hepsini yanıtladı.

İguanenin uyumunun hayatta kalmasına nasıl yardımcı olduğunu gösterdi. "Diğer kertenkelelerin ulaşamadığı yiyecekleri yiyebilir," dedi. "Bu yüzden burada, bu adada yaşıyor. Evrim, vücudunu yuvasına uyacak şekilde şekillendirdi." Öğretmeni başını salladı. "Ekosistemler böyle işler," dedi. "Her canlının bir yeri vardır." Leo gurur duydu. Keşfini paylaşmıştı.

Okuldan sonra Leo kayalık kıyıya koştu. Deniz iguanası yine oradaydı, güneşin altında ısınıyordu. Leo sessizce yakınına oturdu ve defterini açtı. Bir resim daha çizdi: dikenli tepeliği ve sakin gözleriyle yüzen iguana. Yazdı: "Uyum harika bir şey." İguana başını sallar gibi oldu, sonra dalgalara daldı.

Leo o gün evrimin sürprizlerle dolu olduğunu öğrendi. Yüzen bir kertenkele, yavaş yürüyen bir kaplumbağa, dalan bir kuş—her biri ada yuvasına kusursuzca uyar. Deniz iguanasına baktı ve gülümsedi. "Sen bir harikasın," diye fısıldadı. İguana hapşırdı ve dikenli başını salladı. Leo güldü.

Eve gidip dedesine her şeyi anlattı. "Görüyorsun ya," dedi dedesi, "evrim sıra dışı ve harika uyumlar üretir. Deniz iguanası bunun canlı kanıtıdır." Leo başını salladı. Keşfetmeye, sorular sormaya ve defterine yazmaya devam edeceğini biliyordu. Ada sırlarla doluydu ve o hepsini keşfetmek istiyordu.

Ve böylece, o güneşli adada, bir çocuk ile bir deniz iguanası kendi sessiz yollarında arkadaş oldular. Leo, en tuhaf becerilerin bile bir amacı olduğunu öğrendi. Evrim, yaşamı harika şekillerde biçimlendirir ve her canlının ekosistemine uyum sağlamasına yardımcı olur. Gülümsedi, defterini cebine soktu ve bir sonraki macerasını planlamak için eve koştu.